

به نام خدا

آسیب شناسی حاشیه نشینی و راهکارهای مدیریت شهری (نمونه موردی: محله شهرک سعدی شیراز)

زهرا علی نژادی^۱، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

مجید رحیمی، استادیار مدیریت شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شیراز

چکیده

یکی از معضلات بسیار مهم شهرهای مختلف ایران پدیده حاشیه نشینی است. این پدیده یکی از عوامل مهم بر هم زننده تعادل اجتماعی در شهرها به حساب می‌آید. این پدیده شهری که با توجه به رشد شهرنشینی بی رویه جهان و وجود مهاجرت‌های روستا-شهری شکل گرفته و گسترش یافته، نشان دهنده توسعه ناموزون شهری و منطقه‌ای است و دغدغه بسیاری از متخصصین شهری، جامعه شناسان، معماران و ... است. تا به امروز تلاش زیادی جهت کنترل این پدیده صورت پذیرفته اما نتیجه مطلوب نداشته است ولی در این می‌توان با مدیریت شهری موثر این پدیده و آسیب‌های ناشی از آن را به یک شهر و جامعه کنترل و تا حد زیادی کاهش داد. نقش مدیریت شهری و بویژه مدیریت منطقه کلانشهری در دو عرصه راه حل‌های کلان در سطح برنامه‌ریزی و مدیریت کلان و راهکارهای مدیریت موضعی و مقطعی آسیب‌های ناشی از این نوع اسکان قابل طرح است. در این مقاله سعی بر آن شده تا علاوه بر اینکه اصطلاحات این موضوع تشریح شود به علل و انگیزه شکل‌گیری این معضل در شهر شیراز پرداخته شود.

کلیدواژه: حاشیه نشینی، شهرنشینی، مدیریت شهری، آسیب شناسی

مقدمه

رشد شتابان شهرنشینی ایران همراه با مهاجرت روستاییان به شهرها باعث بوجود آمدن حاشیه نشینی به صورت گستردگی شده است. نخستین مبدأ مهاجران روستایی و شهرهای کوچک، مناطق مرزی شهرهای بزرگ‌تر منطقه می‌باشد. تحولات نشأت گرفته از ظهور جوامع مدرن که با رشد سریع شهرنشینی همراه بوده است به ظهور الگویی از شهری شدن در قالب پیدایش حاشیه‌ها منجر شده است. این عوامل سبب هجوم مهاجران و تازه واردان به نقاط شهری و پیشی گرفتن رشد سکنه نقاط شهری بر رشد امکانات، فرصت‌ها و در نتیجه به انفجار شهری در جهان منجر شده و بخشی از این جمعیت شهری نتوانستند استاندارهای لازم برای زندگی شهری را تأمین کنند. این گروه‌ها با توجه به عدم تخصص و شغل و درآمد نامناسب، توانایی سکونت در متن شهر را نداشته و با هجوم به حومه‌ها زمینه گسترش حاشیه نشینی را فراهم کردند و آن را معضلی برای همه